

KRAJSKÝ ÚŘAD OLOMOUCKÉHO KRAJE

Odbor strategického rozvoje kraje

Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

ČJ: KUOK 63965/2022

Olomouc 20. června 2022

SpZn: KÚOK/34070/2022/OSR/7515

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: Ing. Dana Sejkorová

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Bc. Ing. Hana Mazurová

Počet listů: 9

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0/0

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje (dále jen Odbor SR KÚOK) jako příslušný správní orgán dle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), na základě podnětu Magistrátu města Olomouce, zahájil přezkumné řízení ve věci přezkoumání rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, Odboru stavebního, oddělení pozemních staveb (dále jen Stavební úřad MMOI), Sp.zn.: SMOL/224388/2020/OS, č.j.: SMOL/200171/2021/OS/PS/Pě, ze dne 14. 9. 2021, kterým Stavební úřad MMOI, podle ust. § 94p odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen stavební zákon), pro žadatele Davida Resska, Metodějská 156/16, 779 00 Olomouc, zastoupeného Ivetou Resskovou, Metodějská 156/16, 779 00 Olomouc, ve společném řízení schválil stavební záměr – změnu stavby „Stavební úpravy rodinného domu“ v obci Olomouc, část obce Hejčín, č.p. 159, ulice Metodějská č.or. 14, na pozemku parc. č. st. 224 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 380/45 (zahrada) a parc. č. 380/33 (zahrada) v k. ú. Hejčín.

Odbor SR KÚOK po předběžném přezkoumání správního spisu dospěl k závěru, že ačkoli bylo výše citované rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI vyhotovené dne 14. 9. 2021 pod Sp.zn.: SMOL/224388/2020/OS, č.j.: SMOL/200171/2021/OS/PS/Pě, vydáno v rozporu s právními předpisy, byla by újma, která by jeho zrušením nebo změnou vznikla některému účastníkovi, který by nabyl práva z tohoto rozhodnutí v dobré víře, ve zjevném nepoměru k újmě, která by vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu, a proto, v souladu s ust. § 94 odst. 4 správního řádu,

z a s t a v u j e

přezkumné řízení, vedené pod SpZn: KÚOK/34070/2022/OSR/7515, zahájené ve věci výše citovaného rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI vyhotoveného dne 14. 9. 2021 pod Sp.zn.: SMOL/224388/2020/OS, č.j.: SMOL/200171/2021/OS/PS/Pě.

Účastníci řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu:

David Ressek, nar. 14. 7. 1980, Metodějská 156/16, 779 00 Olomouc

Hypoteční banka, a.s., IČ 13584324, Radlická 333/150, Radlice, 150 00 Praha 5

O d ů v o d n ě n í

Stavební úřad MMOI obdržel dne 14. 9. 2020 žádost o vydání společného povolení na stavební úpravy stávajícího rodinného domu v ulici Metodějská 159/14, Olomouc – Hejčín, na pozemcích parc. č. st. 224, parc. č. 380/45 a 380/33 v k. ú. Hejčín, žadatele Davida Resska, bytem Metodějská 156/16, 779 00 Olomouc. Po provedeném řízení Stavební úřad MMOI vyhotovil dne 14. 9. 2021 rozhodnutí Sp.zn.: SMOL/224388/2020/OS, č.j.: SMOL/200171/2021/OS/PS/Pě, kterým ve společném řízení schválil stavební záměr pod názvem „Stavební úpravy rodinného domu“ v obci Olomouc, část obce Hejčín, č.p. 159, ulice Metodějská č.or. 14, na pozemku parc. č. st. 224 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 380/45 (zahrada) a parc. č. 380/33 v katastrálním území Hejčín. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 4. 3. 2022.

Následně Stavební úřad MMOI předal předmětné rozhodnutí spolu s příslušným správním spisem Odboru SR KÚOK k přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení s tím, že lze důvodně pochybovat o tom, že pravomocné rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Důvodem je skutečnost, že v průběhu řízení, tj. dne 14. 6. 2021, zemřela účastnice řízení Dobroslava Mádrová, a tudíž nebylo v průběhu řízení doručeno jejím právním nástupcům, jak opatření ze dne 8. 6. 2021 (oznámení o možnosti uplatnění námitek), tak také opatření ze dne 19. 7. 2021 (oznámení o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí).

Podle ust. § 94 odst. 1 správního řádu v přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Podle ust. § 96 odst. 2 správního řádu se soulad rozhodnutí s právními předpisy posuzuje podle právního stavu a skutkových okolností v době jeho vydání. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Dle ust. § 97 odst. 3 tohoto zákona rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, příslušný správní orgán zruší nebo změní, popřípadě zruší a věc vrátí odvolacímu správnímu orgánu nebo správnímu orgánu prvního stupně. Tyto správní orgány jsou vázány právním názorem příslušného správního orgánu. Při rozhodování v přezkumném řízení je správní orgán podle ust. § 94 odst. 5 správního řádu povinen šetřit práva účastníků nabytá v dobré víře, zejména mění-li rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy (ust. § 97 odst. 3) nebo určuje-li, od kdy nastávají účinky rozhodnutí vydaného v přezkumném řízení (ust. § 99). Podle ust. § 96 odst. 1 správního řádu lze usnesení o zahájení přezkumného řízení vydat nejdéle do dvou měsíců ode dne, kdy se příslušný správní orgán o důvodu zahájení přezkumného řízení dozvěděl, nejpozději však do 1 roku od právní moci rozhodnutí ve věci.

Odbor SR KÚOK tudíž na základě podaného podnětu k přezkoumání v souladu s ust. § 94 a násl. správního řádu posoudil zákonnost citovaného rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI pod Sp.zn.: SMOL/224388/2020/OS, č.j.: SMOL/200171/2021/OS/PS/Pě, ze dne 14. 9. 2021, přičemž vycházel z příslušného prvostupňového správního spisu, který mu byl Magistrátem města Olomouce postoupen společně s výše uvedeným podnětem.

Podle ust. § 95 odst. 1 správního řádu správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí (zde souhlasí) vydal, zahájí z moci úřední přezkumné řízení, jestliže po předběžném posouzení věci dojde k závěru, že lze mít důvodně za to, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy.

Vzhledem k tomu, že Odbor SR KÚOK po předběžném posouzení věci došel k závěru, že lze mít důvodně za to, že příslušné rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI bylo vydáno v rozporu s právními předpisy a jsou tak dány důvody pro zahájení přezkumného řízení,

usnesením č. j. KUOK 36756/2022, ze dne 4. 4. 2022, z moci úřední zahájil přezkumné řízení uvedeného rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI vyhotoveného dne 14. 9. 2021 pod Sp.zn.: SMOL/224388/2020/OS, č.j.: SMOL/200171/2021/OS/PS/Pě, jímž byl schválen stavební záměr „Stavební úpravy rodinného domu“ v obci Olomouc, část obce Hejčín, č.p. 159, ulice Metodějská č.or. 14, na pozemku parc. č. st. 224 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 380/45 (zahrada) a parc. č. 380/33 v katastrálním území Hejčín.

Zjištěnou nezákonnost shledal Odbor SR KÚOK v tom, že Stavební úřad MMOI neumožnil všem účastníkům řízení uplatňovat jejich práva a zájmy, jak to ukládá ust. § 4 odst. 4 správního řádu. (viz níže), což je důvodem k provedení přezkumného řízení.

Odbor SR KÚOK po přezkoumání předloženého správního spisu zjistil následující.

Stavební úřad MMOI obdržel dne 14. 9. 2020 žádost o vydání společného povolení na stavební úpravy stávajícího rodinného domu v ulici Metodějská 159/14, Olomouc – Hejčín, na pozemcích parc. č. st. 224, parc. č. 380/45 a 380/33 v k. ú. Hejčín, žadatele Davida Resska, bytem Metodějská 156/16, 779 00 Olomouc. Vzhledem k tomu, že podaná žádost neobsahovala všechny předepsané náležitosti, Stavební úřad MMOI opatřením ze dne 3. 11. 2020 vyzval žadatele k doplnění podané žádosti, k čemuž mu usnesením stanovil lhůtu 60 dnů od doručení výzvy a současně vedené společné řízení ve věci předmětné změny stavby rodinného domu usnesením přerušil. Po odstranění nedostatků podané žádosti Stavební úřad MMOI opatřením ze dne 26. 1. 2021 účastníkům řízení oznámil zahájení společného řízení, přičemž upustil od ústního jednání. Účastníkům řízení pro podání námitek a dotčeným orgánům pro uplatnění závazných stanovisek sdělil, že tyto mohou uplatnit nejpozději do 15 dnů po doručení tohoto opatření. Dne 5. 2. 2021 obdržel Stavební úřad MMOI námítky statutárního města Olomouce. Dne 8. 2. 2021 pak obdržel písemnou plnou moc, ve které účastník řízení Dobroslava Mádrová, Metodějská 177/12, 779 00 Olomouc, zplnomocnila Bc. Ladislava Nejedlého, bytem Dolní Žleb 958/9, 785 01 Šternberk, aby jí zastupoval ve všech správních úkonech, včetně přebírání písemností, v celém správním řízení a úkonech s ním spojených. Ve dnech 8. 2. 2021 a 15. 2. 2021 nahlédl do správního spisu Bc. Ladislav Nejedlý, zastupující Dobroslavu Mádrovou. Dne 17. 2. 2021 Stavební úřad MMOI obdržel písemnou plnou moc, kterou David Ressek, Metodějská 156/16, 779 00 Olomouc, zplnomocnil Ivetu Resskovou, Metodějská 156/16, 779 00 Olomouc, k zastupování v předmětném řízení. Poté dne 22. 2. 2021 Stavební úřad MMOI obdržel námítky Bc. Ladislava Nejedlého, zastupujícího Dobroslavu Mádrovou. Dne 24. 2. 2021 Stavební úřad MMOI obdržel návrh stavebníka na úpravu daného záměru stavebních úprav rodinného domu.

Následně Stavební úřad MMOI opatřením ze dne 8. 6. 2021 účastníkům řízení sdělil, že v souladu s ust. 36 odst. 1 správního řádu mohou uplatnit námítky a navrhopvat jiné důkazy k nově doloženým podkladům, k čemuž jim usnesením stanovil lhůtu 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Toto opatření bylo doručováno do vlastních rukou jak zástupci Dobroslavy Mádrové, Bc. Ladislavu Nejedlému, tak i Dobroslavě Mádrové. Této možnosti žádný z účastníků řízení nevyužil. Stavební úřad MMOI poté opatřením ze dne 19. 7. 2021 účastníkům řízení sdělil, že nashromáždil podklady, které jsou dle jeho názoru dostatečné pro vydání rozhodnutí ve věci, a že mají dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu možnost se k nim před vydáním rozhodnutí ve věci vyjádřit. Toto opatření bylo opět doručováno do vlastních rukou jak zástupci Dobroslavy Mádrové, Bc. Ladislavu Nejedlému, tak také Dobroslavě Mádrové. Této možnosti žádný z účastníků řízení nevyužil. Poté Stavební úřad MMOI dne 14. 9. 2021 vyhotovil rozhodnutí pod Sp.zn.: SMOL/224388/2020/OS, č.j.: SMOL/200171/2021/OS/PS/Pě, kterým ve společném řízení schválil stavební záměr pod názvem „Stavební úpravy rodinného domu“ v obci Olomouc, část obce Hejčín, č.p. 159,

ulice Metodějská č.or. 14, na pozemku parc. č. st. 224 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 380/45 (zahrada) a parc. č. 380/33 v kat. území Hejčín. Rozhodnutí bylo doručováno do vlastních rukou jak zástupci Dobroslavy Mádrové, Bc. Ladislavu Nejedlému, tak také Dobroslavě Mádrové. Stavební úřad MMOI následně vyznačil na písemné vyhotovení rozhodnutí právní moc, a to dnem 20. 10. 2021.

Jelikož Stavební úřad MMOI následně zjistil, že účastník řízení Dobroslava Mádrová, bytem Metodějská 177/12, 779 00 Olomouc 9, jakožto vlastník sousední nemovitosti (rodinný dům č.p. 177 na pozemku parc.č. st. 225 v k.ú. Hejčín) v průběhu řízení zemřela, opatřením ze dne 11. 1. 2021 požádal notáře Mgr. Pavla Hutáka, Riegrova 395/15, 779 00 Olomouc, o sdělení okruhu možných dědiců uvedené nemovitosti, za účelem stanovení okruhu účastníků řízení. Opatřením ze dne 12. 1. 2022 Stavební úřad MMOI uvědomil o opravě právní moci předmětného rozhodnutí. Součástí správního spisu je dále záznam z ústního jednání ze dne 17. 1. 2022, z jehož obsahu vyplývá, že stavebník David Ressek byl informován o nastalé situaci. Následně Stavební úřad MMOI předmětné rozhodnutí ze dne 14. 9. 2021 pod Sp.zn.: SMOL/224388/2020/OS, č.j. SMOL/200171/2021/OS/PS/Pě, oznámil neznámým osobám, tj. potencionálním právním nástupcům zemřelé Dobroslavy Mádrové, veřejnou vyhláškou (zveřejněno dnem 31. 1. 2022). Dne 1. 2. 2022 Stavební úřad MMOI obdržel sdělení notáře Mgr. Pavla Hutáka, v němž Stavební úřad MMOI informoval o pravděpodobném okruhu dědiců s tím, že tito se dosud nevyjadřovali k platnosti a pravosti závěti ani nebyli poučeni o právu dědictví odmítnout. Stavební úřad MMOI poté vyznačil na písemné vyhotovení rozhodnutí právní moc, a to dnem 4. 3. 2022.

V daném případě je předmětem společného povolení změna stavby stávajícího rodinného domu v řadové zástavbě. V úrovni 1. NP bude do uliční části provedena přístavba zádveří o půdorysných rozměrech 2,3 x 3,1 m a ve dvorní části přístavba o rozměrech 6 x 1,21 m, která lícuje s objektem umístěným na pozemku parc.č. st. 225 v k. ú. Hejčín, a dále se rozšiřuje směrem do dvorní části o 2,5 m v délce 5,9 m. V dalších podlažích je přístavba o rozměru 6 x 7,49 m a lícuje s přilehlými objekty. Dojde k úpravám střechy, kdy v uliční části bude proveden vikýř s okenní sestavou (francouzské okno a okno s parapetem) a do dvorní části bude podkroví zastřešeno plochou střechou v celé šíři. Výška hřebene zůstane nezměněna. Dále budou vyměněna okna, přičemž dojde k jejich zvětšení. Do uliční části bude v 1. NP vybourán otvor a budou osazena garážová vrata. Napojení na technickou infrastrukturu je stávající. Napojení na dopravní infrastrukturu bude novým sjezdem z ulice Metodějská.

Stavební úřad MMOI přitom správně vyhodnotil, že účastníky předmětného společného řízení jsou David Ressek, stavebník a vlastník pozemků a stavby na nich, na kterých má být daný záměr uskutečněn (parc. č. st. 224 a stavba č.p. 159 na něm, parc. č. 380/45 a 380/33 v k. ú. Hejčín, a vlastník sousedních pozemků a staveb na nich, jehož práva k nim mohou být záměrem dotčena (parc. č. st. 223 a stavba č.p. 156 na něm, parc. č. 380/19 a 380/44 v k. ú. Hejčín, Hypoteční banka, a.s., s věcným právem k pozemkům a stavbám na nich, na kterých má být daný záměr uskutečněn, statutární město Olomouc, jako obec, na jejímž území má být záměr uskutečněn a jako vlastník sousedního pozemku, jehož práva mohou být záměrem dotčena (parc. č. 380/79 v k. ú. Hejčín), Dobroslava Mádrová, vlastník sousedních pozemků a staveb na nich, jejíž práva k nim mohou být záměrem dotčena (parc.č. st. 225 a stavba č.p. 177 na něm, parc.č. 280/35 a 380/46 v k. ú. Hejčín). Dále také vlastníci resp. správci inženýrských sítí, a to MORAVSKÁ VODÁRENSKÁ, a.s. a CETIN a.s.

Zásadní pochybení vydaného rozhodnutí, jímž byl schválen výše citovaný záměr, bylo zjištěno ve skutečnosti, že Stavební úřad MMOI neumožnil všem účastníkům řízení

uplatňovat jejich práva a zájmy, jak to ukládá ust. § 4 odst. 4 správního řádu. Obecně musí být ve správním řízení garantována všem osobám, o jejichž právních poměrech se jedná nebo jež by mohly být rozhodnutím dotčeny, určitá úroveň procesních práv. Tento požadavek se odráží v konstrukci účastníků řízení jak ve správním řádu, tak v procesních částech stavebního zákona. Postavení osoby jako účastníka řízení totiž subjektu dává vedle některých povinností i významná práva s řízením spjatá, díky nimž mohou výsledek řízení nikoli nevýznamným způsobem ovlivnit. Sem patří zejména právo navrhopvat důkazy, předkládat stanoviska, seznamovat se prostřednictvím nahlížení do spisu s jeho obsahem jakožto podkladem pro konečné rozhodnutí, právo dozvědět se o úkonech v řízení učiněných či plánovaných a v neposlední řadě také právo podat proti správnímu rozhodnutí opravný prostředek.

Jak bylo již uvedeno, v průběhu vedeného společného řízení, tj. dne 14. 6. 2021, zemřela účastnice řízení Dobroslava Mádrová, Metodějská 177/12, 779 00 Olomouc. Podle ust. § 25 odst. 1 správního řádu platí, že osobám neznámého pobytu nebo sídla a osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, jakož i osobám, které nejsou známy, a v dalších případech, které stanoví zákon, se doručuje veřejnou vyhláškou, Stavební úřad MMOI tak v daném případě postupoval správně, když po tomto zjištění předmětné rozhodnutí ve věci oznámil potencionálním právním nástupcům zemřelé Dobroslavy Mádrové, tedy dosud neznámým osobám, veřejnou vyhláškou. K pochybení však došlo v tom, že v řízení bylo i nadále doručováno do vlastních rukou zástupci zemřelé Dobroslavy Mádrové, Bc. Ladislavu Nejedlému (opatření ze dne 8. 6. 2021 mu bylo doručeno dne 15. 6. 2021 a opatření ze dne 19. 7. 2021 mu bylo doručeno dne 22. 7. 2021), nikoliv potencionálním dědicům po zemřelé Dobroslavě Mádrové, tedy právním nástupcům, veřejnou vyhláškou. Stavební úřad MMOI těmto neznámým osobám, tedy právním nástupcům po zemřelé účastnici řízení, nedal v souladu s ust. § 36 odst. 1 správního řádu žádnou možnost v předmětném společném řízení navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy, právo vyjádřit v řízení své stanovisko a tak uplatňovat jejich práva a zájmy.

Stavební úřad MMOI tak těmto účastníkům řízení neumožnil uplatňovat jejich práva a zájmy, jak to ukládá ust. § 4 odst. 4 správního řádu. V souladu s ustanovením § 36 odst. 1 správního řádu jsou účastníci oprávněni navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a podle odst. 2 tohoto ustanovení mají právo vyjádřit v řízení své stanovisko a pokud o to požádají, poskytne jim správní orgán informace o řízení. Podle tohoto ustanovení mají účastníci řízení obecně právo navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy v průběhu celého řízení a mají právo vyjádřit v řízení své stanovisko. Jde o jedno ze základních procesních práv správního řízení vyplývající obecně již z Listiny základních práv a svobod. Podle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod platí, že každý má právo, aby se (mimo jiné) mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům.

Stavební úřad je povinen sledovat ochranu práv a právem chráněných zájmů všech účastníků řízení (ust. § 4 odst. 4 správního řádu) a musí postupovat v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů, a to zejména se zásadou rovnosti postavení účastníků řízení, uplatněnou v ust. § 7 správního řádu, kdy dotčené osoby mají při uplatňování svých procesních práv rovné postavení. K interpretaci principu rovnosti v právech se několikrát vyslovil i Ústavní soud, který k této otázce uvedl, že rovnost je kategorie relativní, jež vyžaduje odstranění neodůvodněných rozdílů. Zásadě rovnosti v právech dle článku 1 Listiny je proto třeba rozumět tak, že právní rozlišování v přístupu k určitým právům nesmí být projevem libovůle, neplyne z ní však závěr, že by každému muselo být přiznáno jakékoli právo. K porušení principu rovnosti může dojít, pokud by se s různými subjekty, které se nacházejí ve srovnatelné situaci, zacházelo rozdílným způsobem, aniž by existovaly objektivní a rozumné důvody pro uplatněný rozdílný přístup.

Správní orgán má postupovat podle § 7 odst. 1 správního řádu vůči všem osobám nestranně. Zásada objektivního a nediskriminačního přístupu správního orgánu souvisí především s § 2 odst. 4 („aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem případu“ - jde tu vlastně o princip materiální rovnosti) resp. se zásadou legality podle § 2 odst. 1 správního řádu zavazující správní orgány k dodržování právních předpisů, tedy i těch jejich ustanovení, která obsahují princip rovnosti v právech. V posuzovaném případě je pak tento princip rovnosti porušen skutečností, že Stavební úřad MMOI svým postupem nedal všem účastníkům řízení stejnou možnost navrhnout důkazy a činit jiné návrhy, právo vyjádřit v řízení své stanovisko a tak uplatňovat jejich práva a zájmy. Z výše uvedeného vyplývá, že Stavební úřad MMOI stanovený postup nedodržel a vydal rozhodnutí v rozporu s ust. § 36 odst. 2 správního řádu. Tímto postupem bylo porušeno i ust. § 2 odst. 1 a ust. § 4 odst. 4 správního řádu, neboť Stavební úřad MMOI vydal rozhodnutí, které není v souladu s právními předpisy, a které porušuje zásadu poučovací a informační povinnosti správního orgánu s dopadem na krácení procesních práv účastníků řízení.

Z uvedeného je zřejmé, že Stavební úřad MMOI postupoval v rozporu s výše uvedenými předpisy. Z tohoto důvodu Odbor SR KÚOK, v souladu s ust. § 96 odst. 1 správního řádu, zahájil přezkumné řízení.

Zásadním pochybením vydaného rozhodnutí a vedeného řízení, které vedlo k zahájení přezkumného řízení, bylo zjištěno ve skutečnosti, že Stavební úřad MMOI neumožnil všem účastníkům řízení uplatňovat jejich práva a zájmy, když v průběhu společného řízení po 14. 6. 2021, kdy zemřela účastnice řízení Dobroslava Mádrová, Metodějská 177/12, 779 00 Olomouc, i nadále doručoval do vlastních rukou zástupci zemřelé Dobroslavy Mádrové, Bc. Ladislavu Nejedlému, nikoliv potencionálním dědicům po zemřelé, tedy právním nástupcům, veřejnou vyhláškou (viz výše).

Při dalším přezkoumávání pak Odbor SR KÚOK v průběhu předmětného společného územního a stavebního řízení neshledal žádná další pochybení. Žadatel předložil úplnou žádost o vydání společného povolení na předmětnou stavbu - změnu stavby rodinného domu včetně projektové dokumentace a všech ostatních podkladů. Stavební úřad MMOI ve společném řízení řádně posoudil soulad daného záměru – změny stavby „Stavební úpravy rodinného domu“ s požadavky stavebního zákona. Jak ze závazného stanoviska z hlediska územního plánování vyplývá, orgán územního plánování navrhovaný záměr posuzoval z hlediska naplnění cílů a úkolů územního plánování daných ust. § 18 a § 19 stavebního zákona, přičemž vyhodnotil záměr jako přípustný.

Dále Odbor SR KÚOK zkoumal, zda je stavba v souladu s podmínkami dotčených orgánů a rovněž v souladu s obecnými požadavky na využívání území a technickými požadavky na stavby. Přitom neshledal rozpor s těmito dokumenty a předpisy. Stavební úřad MMOI v řízení ověřil podle ust. § 94o stavebního zákona, zda je záměr v souladu s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu a s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů. Stavební úřad MMOI dále řádně stanovil účastníky řízení podle ust. § 94k stavebního zákona a ti byli v průběhu řízení řádně poučeni o jejich právech a byla jim dána možnost se se správním spisem seznámit, vyjádřit svá stanoviska a činit návrhy a důkazy, pomineme-li výše uvedené pochybení. V průběhu řízení byly vzneseny a předloženy námitky účastníků řízení, včetně námitek účastníka řízení Dobroslavy Mádrové, které byly Stavebnímu úřadu MMOI doručeny dne 22. 2. 2021 prostřednictvím jejího zástupce, se kterými se Stavební úřad MMOI ve svém rozhodnutí řádně zabýval a beze zbytku se s nimi vypořádal. K podané žádosti se rovněž

kladně vyjádřily všechny příslušné dotčené správní úřady, jejichž případné podmínky Stavební úřad MMOI zapracoval do podmínek svého rozhodnutí.

Jak bylo již výše uvedeno, správní orgán je podle ustanovení § 94 odst. 5 správního řádu při rozhodování v přezkumném řízení povinen šetřit práva nabytá v dobré víře. Odbor SR KÚOK proto zkoumal a hodnotil, s přihlédnutím k výše uvedenému rozporu postupu Stavebního úřadu MMOI při vydání rozhodnutí, jímž Stavební úřad MMOI ve společném řízení schválil předložený stavební záměr – změnu stavby „Stavební úpravy rodinného domu“ domu č.p. 159/14, na pozemku parc. č. st. 224 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 380/45 a 380/33 (oba zahrada) v katastrálním území Hejčín, s právními předpisy, zda zájem na dodržení zákonnosti převažuje nad dobrou vírou stavebníka či naopak.

Pod pojmem dobrá víra je v tomto případě nutno chápat objektivně posuzované vědomí jedince o souladu jednání s právem, nikoliv pouhá nevědomost, že určitý stav je v rozporu s právem. Jinými slovy, dobrá víra jako nezaviněná nevědomost chrání jedince, který se zřetelem ke všem okolnostem nevěděl a ani nemohl vědět, že určitý stav je v rozporu s právem (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 94/2011-102 ze dne 22. 9. 2011). Posouzení, zda účastníkovi řízení svědčí dobrá víra, záleží vždy na konkrétních skutkových a právních okolnostech. Pro vznik a trvání dobré víry je podstatná zejména doba, která uplynula od vydání nezákonného rozhodnutí, ale také příčina, míra a povaha zjištěné nezákonnosti.

Z důvodu posouzení váhy práva stavebníka nabytého v dobré víře pak Odbor SR KÚOK zkoumal všechny okolnosti, na základě kterých bylo vydáno přezkoumávané rozhodnutí, tedy i k tomu, zda stavebník podal úplnou žádost o vydání společného povolení, včetně projektové dokumentace stavby, a zda k žádosti byly předloženy všechny podklady podle stavebního zákona a předpisů souvisejících. Jak bylo již uvedeno, stavebník předložil Stavebnímu úřadu MMOI úplnou žádost o vydání společného povolení včetně projektové dokumentace a všech ostatních podkladů vyžadovaných stavebním zákonem a předpisy souvisejícími. Z uvedeného je tedy zřejmé, že stavebník zcela splnil všechny zákonem stanovené požadavky pro vydání daného společného povolení. Zásadním pochybením vydaného společného povolení tedy byl pouze postup Stavebního úřadu MMOI, který neumožnil všem účastníkům řízení uplatňovat jejich práva a zájmy, když v průběhu společného řízení po dni 14. 6. 2021, kdy zemřela účastnice řízení Dobroslava Mádrová, Metodějská 177/12, 779 00 Olomouc, i nadále doručoval do vlastních rukou zástupci zemřelé Dobroslavy Mádrové, Bc. Ladislavu Nejedlému, nikoliv potencionálním dědicům po zemřelé, tedy právním nástupcům, veřejnou vyhláškou (viz výše). Přitom účastníky řízení, resp. jejich okruh, si měl Stavební úřad MMOI správně ověřit před každým úkonem směřujícím vůči účastníkům řízení, a to pro ochranu práv účastníků řízení, tj. osob, které mohou být projednávaným záměrem dotčeny.

Odbor SR KÚOK tak dospěl k závěru, že uvedená nezákonnost vydaného společného povolení vznikla pouze nesprávným postupem Stavebního úřadu MMOI (resp. i na straně zástupce účastníka řízení, který Stavební úřad MMOI o nastalé situaci v průběhu řízení žádným způsobem neuvědomil), nikoli vinou stavebníka, který tak nabyl právo provést stavbu podle vydaného společného povolení v dobré víře ve správnost rozhodování Stavebního úřadu MMOI, který měl sám výše uvedenou skutečnost, že v průběhu řízení zemřel účastník řízení, odhalit a postupovat v souladu s právními předpisy.

Jak již bylo výše uvedeno, při rozhodování v přezkumném řízení je správní orgán povinen šetřit práva nabytá v dobré víře (§ 94 odst. 5 správního řádu). Podle ust. § 94 odst. 4 správního řádu platí, jestliže po zahájení přezkumného řízení dojde správní orgán k závěru, že ačkoli rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem, byla by újma,

kteřá by jeho zrušením nebo změnou vznikla některému účastníkovi, který nabył práva z rozhodnutí v dobré víře, ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu, řízení zastaví. Toto ustanovení je výrazem zásady ochrany práv nabytých v dobré víře obsažené v ust. § 2 odst. 3 správního řádu, podle níž správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká, a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu. Zásada ochrany práv nabytých v dobré víře (tzn. subjektivních práv), dostává v daném případě přednost před zásadou legality vyplývající z ust. § 2 odst. 1 správního řádu, resp. zásadou ochrany veřejného zájmu podle ust. § 2 odst. 4 správního řádu. Ochrana práv nabytých v dobré víře může dostat přednost před zrušením nebo změnou pravomocného rozhodnutí, tedy před zásadou legality, jen v tom případě, že újma, která by vznikla zrušením nebo změnou tohoto rozhodnutí by byla ve zjevném nepoměru k újmě, která již vznikla v důsledku pravomocného rozhodnutí jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu, tzn. veřejnému zájmu vyplývajícimu ze zvláštního zákona (jedná se o jednotlivé veřejné zájmy, které jsou těmito zákony chráněny). Konkrétní zvážení všech pro a proti a rozhodnutí se pro preferenci toho či onoho zákonem chráněného zájmu (legalita nebo dobrá víra) bude vždy na správním orgánu.

Takovou újmu ve výše naznačeném smyslu, která vznikla na veřejném zájmu, zpravidla nebude samotná skutečnost, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem. Veřejným zájmem obecně zmíněným v ust. § 94 odst. 4 správního řádu však není (stejně jako v případě ust. § 2 odst. 4 správního řádu) zájem na zákonnosti správních orgánů. Zásada zákonnosti a zásada ochrany veřejného zájmu jsou dvě různé zásady (§ 2 odst. 1 a § 2 odst. 4 správního řádu) a veřejným zájmem také není cokoli, co za veřejný zájem pokládá správní orgán, ale jen to, co je jako veřejný zájem chráněno zvláštními zákony. Nelze tedy tautologicky argumentovat tím, že nezákonné rozhodnutí se musí zrušit nebo změnit, neboť jeho vydáním vznikla újma veřejnému zájmu na dodržení zásady zákonnosti, když ust. § 94 odst. 4 správního řádu představuje právě jednu z možných výjimek ze zásady legality ve prospěch zásady ochrany práv nabytých v dobré víře. Zásada ochrany práv nabytých v dobré víře se proto při aplikaci tohoto ustanovení nepoměřuje se zásadou legality, ale s újmu na právech ostatních účastníků správního řízení nebo s újmu veřejnému zájmu podle zvláštního zákona (viz komentář k ust. § 94 odst. 4 správního řádu „Správní řád s komentářem, II. vydání, JUDr. Josef Vedral, Ph.D.“).

K charakteru přezkumného řízení se vyslovil již Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 21. 1. 2010, č. j. 6 As 36/2009 - 162, kde uvedl následující: *„Při využívání § 94 a násl. správního řádu je třeba dbát toho, že každý vrchnostenský správní akt, rozhodnutí, je již pojmově zásahem do subjektivních oprávnění a povinností osoby. Stalo-li se takové rozhodnutí pravomocným, musí státní moc poskytovat výkonu práv účinnou ochranu a jejich nositelům garanci nenarušitelnosti takovýchto práv. [...] Jestliže se rozhodnutí stane pravomocným (doslova „nabude moci práva“, stává se právem), je jím vázán nejen jeho adresát, ale i jeho původce a rozhodnutí je považováno za zákonné a věcně správné. Je samozřejmé, že právo musí stanovit mechanismy, jak odstranit akty nezákonné, které se staly právem. Tyto mechanismy jsou však výjimkou, jejich uplatnění je vázáno na přísné podmínky a užijí se jen tam, kde zájem na odstranění nezákonnosti vyžaduje prolomení shora naznačených principů, a jen v rozsahu nezbytném k dosažení účelu (zásada ne ultra vires). [...] K odstranění věcných, procesních i hmotněprávních vad správních rozhodnutí slouží řádné opravné prostředky, podávané proti nepravomocným rozhodnutím. Přezkumné řízení podle § 94 a násl. správního řádu z roku 2004 je mimořádným opravným prostředkem směřujícím do změny či zrušení již pravomocného*

rozhodnutí správního orgánu. Kritériem přezkoumávání je pak pouze zákonnost přezkoumávaného správního rozhodnutí, nikoliv též věcná správnost nebo jiná hlediska. I v případě rozporu přezkoumávaného rozhodnutí s právními předpisy však musí přezkoumávající orgán dbát na zachování proporcionality mezi právy účastníka nabytými v dobré víře a právní jistotou na straně jedné a požadavkem na zákonnost na straně druhé.“ K obdobným závěrům dospěl i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 9. 12. 2014, č. j. 2 As 74/2013 - 45, publ. pod č. 3166/2015 Sb. NSS, ve kterém zdůraznil, že přezkoumávající orgán je povinen šetřit práv nabytých v dobré víře a dbát na zachování zásady proporcionality vyjádřené v § 94 odst. 4 správního řádu, přičemž podmínky pro aplikaci přezkumného řízení jako výjimečného institutu je třeba vykládat restriktivně.

Ustanovení § 94 odst. 4 a 5 správního řádu v přezkumném řízení chrání osoby, které nabyly svých práv v dobré víře. V přezkumném řízení je tak třeba přihlídnout k dopadu případného zrušení rozhodnutí na subjektivní práva založená již pravomocným rozhodnutím a poměřovat je s veřejným zájmem, respektive s právy třetích osob. Kritérium posuzování jednání z hlediska dobré víry jednajícího není zákonem definováno, avšak je tradiční a trvalou součástí právních řádů. Dobrou víru vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. 9. 2011, č. j. 1 As 94/2011 - 102, jako objektivně posuzované vědomí jednotlivce o souladu jednání s právem: „*dobrá víra jako nezaviněná nevědomost chrání jedince, který se zřetelem ke všem okolnostem nevěděl a ani nemohl vědět, že určitý stav je v rozporu s právem.*“ Zásada ochrany dobré víry, jak ji vnímá ust. § 2 odst. 3 správního řádu, bezprostředně souvisí zejména se zásadou právní jistoty a se zásadou presumpce správnosti aktů veřejné správy.

O nutnosti vzít v potaz nejen nezákonnost rozhodnutí, ale též práva nabytá v dobré víře pojednává početná judikatura Nejvyššího správního soudu. Podle ní „*[i] v případě rozporu přezkoumávaného rozhodnutí s právními předpisy však musí přezkoumávající orgán dbát na zachování proporcionality mezi právy účastníka nabytými v dobré víře a právní jistotou na straně jedné a požadavkem na zákonnost na straně druhé*“ (rozsudek ze dne 21. 1. 2010, č. j. 6 As 36/2009 - 162). „*Správní orgány jsou povinny postupovat v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů, zejména pak se zásadou ochrany práv nabytých v dobré víře a ochrany oprávněných zájmů osob ve spojení se zásadou přiměřenosti zásahu do těchto práv (§ 2 odst. 3 správního řádu), jejichž konkrétním projevem je mimo jiné právě povinnost správních orgánů poměřovat újmy účastníků, které by vznikly zastavením přezkumného řízení o protiprávním rozhodnutí správního orgánu (§ 94 odst. 4 správního řádu) či při změně či rušení takového rozhodnutí (§ 94 odst. 5 ve spojení s § 97 odst. 3). Po správních orgánech je v přezkumném řízení požadováno, aby citlivě vážily veškeré okolnosti a vydaly takové rozhodnutí, které by nevyvolalo větší poruchy správy, ani větší újmu účastníkům, než způsobilo původní protiprávní rozhodnutí. Proto také dává v určitých případech přednost možnosti ponechat nezákonné rozhodnutí beze změn*“ (rozsudek ze dne 19. 5. 2011, č. j. 1 As 36/2011 - 79, bod 23.). Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 7. 2009, č. j. 8 Afs 85/2007 - 54, „*i při volném správním uvážení je totiž správní orgán omezován principy platícími v moderním právním státě, a to zejména principem legitimního očekávání, který ač nebývá v zákonných textech výslovně pojmenován, je tradičně považován za součást českého právního řádu; je ostatně odvoditelný také ze základních zásad správního řízení*“. Ochrana legitimního očekávání musí tedy tím spíše mít své místo při rozhodování vedeném zákonem jasně vyjádřenými kritérii, byť v daném případě formou neurčitěho právního pojmu „dobré víry“.

Požadavek ochrany dobré víry ve veřejném právu se opakovaně objevuje i v judikatuře Ústavního soudu: „*[P]odstatou uplatňování veřejné moci v demokratickém právním státu*

(čl. 1 odst. 1 Ústavy ČR) je kromě jiného také princip dobré víry jednotlivce ve správnost aktů veřejné moci a ochrana dobré víry v nabytá práva konstituovaná akty veřejné moci, ať už v individuálním případě plynou přímo z normativního právního aktu nebo z aktu aplikace práva. Princip dobré víry působí bezprostředně v rovině subjektivního základního práva jako jeho ochrana, v rovině objektivní se pak projevuje jako princip presumpce správnosti aktu veřejné moci“ [nález sp. zn. IV. ÚS 150/01 ze dne 9. 10. 2003 (N 117/31 SbNU 57)].

Posouzení, zda svědčí účastníkovi řízení dobrá víra, záleží vždy na konkrétních skutkových a právních okolnostech. Pro vznik a trvání dobré víry je podstatná zejména doba, která uplynula od vydání nezákonného rozhodnutí, ale také příčina, míra a povaha zjištěné nezákonnosti. K samotné otázce dobré víry se Nejvyšší správní soud vyjádřil např. v rozsudku ze dne 12. 2. 2015, č. j. 2 As 241/2014 - 36, www.nssoud.cz, když uvedl, že „*stavebník se nemůže zpravidla dovolávat dobré víry tehdy, pokud realizoval záměr bez povolení, případně jej realizoval způsobem výrazně odlišným od schválené projektové dokumentace, anebo sám způsobil, že stavební úřad nemohl řádně splnit svoji zákonnou povinnost posoudit záměr a vydat takové rozhodnutí, které by vycházelo z pravdivého vyličení rozhodných skutečností. Jedná se tedy ve všech případech o závažné chyby na straně stavebníka. Tomu odpovídají i závěry odborné literatury [srov. např. J. Vedral: Správní řád, Komentář, II. aktualizované a rozšířené vydání, BOVA POLYGON, Praha 2012, str. 822: „Ustanovení § 94 odst. 5 by se nepoužilo např. v případě, že by bylo zjištěno, že pravomocné rozhodnutí bylo vydáno na základě nepravdivých údajů uvedených žadatelem v žádosti nebo v průběhu řízení o žádosti, což by znamenalo, že nemohl být v dobré víře. Pokud bude naopak rozpor rozhodnutí s právními předpisy mít původ pouze v postupu správního orgánu, aniž by k tomu účastník řízení svým přičiněním jakkoliv přispěl (např. správní orgán nesprávně hodnotil nějaký důkaz nebo ignoroval obsah závazného stanoviska), nebo o tom věděl a je tak v dobré víře, že rozhodnutí bylo vydáno správným postupem, bude třeba jeho v dobré víře nabytá práva šetřit.“]. Vedle toho nelze přiznat dobrou víru ani takovému jednání stavebníka, které je bezpochyby v příkrém a naprosto zjevném rozporu se základními zásadami územního plánování, ochrany životního prostředí a veřejného zdraví. A to ani tehdy, pokud stavebník neuvede stavební úřad v omyl a stavební úřad povolení k umístění či ke stavbě v rozporu se zákonem vydá.*

V ostatních případech však nelze na stavebníka plně přenášet povinnosti orgánů státní správy. Pokud by jakékoliv nedostatky žádosti stavebníka automaticky vylučovaly vznik a existenci jeho dobré víry, odpovídal by stavebník za správnost interpretace právní úpravy. Za posouzení souladu záměru se zákonnými požadavky jsou ovšem v první řadě zodpovědné správní orgány. [...] Pakliže záměr není v souladu s těmito požadavky nebo jestliže by umístěním a realizací záměru mohly být ohroženy zájmy chráněné tímto zákonem [stavebním zákonem] nebo zvláštními právními předpisy, stavební úřad nevydává územní rozhodnutí a dle § 92 odst. 3 stavebního zákona žádost o vydání územního rozhodnutí zamítne [pozn. Odboru SR KÚOK – v tomto konkrétním případě platí obdobně také pro vydání výše uvedeného společného povolení]. (...) dobrou víru nelze zaměňovat s pouhou nevědomostí. Nicméně bez přihlédnutí ke konkrétním okolnostem posuzované věci tento závěr samotný neobstojí, neboť u žadatelů o vydání povolení lze předpokládat přirozenou míru nejistoty ohledně souladu záměru s podrobnou právní regulací. Stavební úřad, na straně druhé, disponuje dostatečným personálním a odborným zázemím, aby žádost zevrubně posoudil a v případě rozporu s právními předpisy vyzval žadatele k jejímu doplnění nebo žádost zamítl“.

Při posouzení váhy práva žadatele nabytého v dobré víře pak Odbor SR KÚOK vycházel především z aktuální judikatury Ústavního soudu ČR, konkrétně z nálezu Ústavního soudu ČR sp.zn. I. ÚS 17/16 ze dne 4. 9. 2018, ve kterém Ústavní soud ČR vymezil tři modelové skupiny situací, které mohou při řešení otázky nabytí práv z rozhodnutí v dobré víře nastat.

První skupinou jsou případy, kdy nezákonnost aktu veřejné moci je způsobena čistě pochybením na straně veřejné moci (procesní vady, nesprávný výklad práva). V takovém případě je dobrá víra a důvěra ve správnost a zákonnost aktu na straně jednotlivce dána. Ke zrušení rozhodnutí lze přistoupit jen ve výjimečných případech.

Druhou skupinou jsou případy, kdy nezákonnost aktu veřejné moci je způsobena pochybením na obou stranách vertikálního vztahu veřejná moc - jednotlivec. Půjde především o pochybení orgánů veřejné moci, o nichž osoba, která z daného rozhodnutí nabyla práva, musela vědět (uvedení nesprávných či zjevně neúplných, zejména skutkových zjištění a předpokladů, na což jednotlivec přes svou vědomost před vydáním rozhodnutí či po něm neupozornil). V této situaci nemůže být dána dobrá víra ve správnost takového rozhodnutí, ale nevylučuje to důvěru v jeho zákonnost a neměnnost (tu je nutné přihlídnout k plynutí času a rozvoji navazujících právních vztahů). V případě přistoupení ke zrušení napadeného rozhodnutí je nutné, pokud je to možné, zmírnit negativní dopady na oprávněnou osobu.

Třetí skupinou jsou pak případy, kdy nezákonnost aktu veřejné moci je způsobena především či výlučně ze strany oprávněného ze správního rozhodnutí (úmyslné uvedení orgánu veřejné moci v omyl uvedením nepravdivých skutečností, předložení nepravdivých podkladů, popř. dosažením příznivého rozhodnutí jiným protiprávním způsobem). Za této situace nemůže být dána ani dobrá víra ve správnost rozhodnutí, ani důvěra v jeho zákonnost a neměnnost. Při přistoupení ke zrušení napadeného rozhodnutí není zpravidla důvod chránit oprávněnou osobu před dopady jejího protiprávního jednání (ledaže by bylo nutné chránit práva třetích, nezúčastněných osob).

Odbor SR KÚOK tudíž v souladu s výše uvedeným zkoumal, zda byly naplněny i další podmínky nutné pro použití ust. § 94 odst. 4 správního řádu, konkrétně, zda stavebníci získali právo provést změnu stavby rodinného domu nezákonně vydaným společným povolením v dobré víře, a zda by byla újma, která by zrušením předmětného společného povolení vznikla osobám, které z něj nabyla práva v dobré víře, ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla tímto společným povolením jiným osobám nebo veřejnému zájmu.

V tomto konkrétním případě se jedná o společné povolení pro změnu stavby stávajícího rodinného domu č.p. 159/14, v řadové zástavbě, na pozemcích parc.č. st. 224 a parc.č. 380/45 a 380/33 v kat. území Hejčín, která byla povolena výše zmiňovaným společným povolením. Jak bylo již uvedeno, stavebník předložil Stavebnímu úřadu MMOI úplnou žádost na vydání společného povolení včetně projektové dokumentace a všech ostatních podkladů vyžadovaných stavebním zákonem a předpisy souvisejícími. Avšak, jak bylo již výše také uvedeno, Odbor SR KÚOK po předběžném přezkoumání správního spisu dospěl k závěru, že Stavební úřad MMOI neumožnil všem účastníkům řízení uplatňovat jejich práva a zájmy, což je v rozporu s ust. § 4 odst. 4 a ust. § 36 odst. 2 správního řádu.

Na místě je ovšem zmínit události předcházející vydání společného povolení na změnu stavby v jejich celistvosti. Stavebník podal u Stavebního úřadu MMOI žádost o vydání společného povolení na změnu stavby rodinného domu. Jelikož tato žádost nesplňovala všechny předepsané náležitosti, Stavební úřad MMOI žadatele vyzval k jejímu doplnění. Žadatel žádost dle výzvy doplnil, a žádost byla úplná, a lze tak konstatovat, že žadatel předložil veškeré podklady vyžadované stavebním zákonem a předpisy souvisejícími. Jak

je ze správního spisu zřejmé, Stavební úřad MMOI po doplnění žádosti oznámil zahájení společného územního a stavebního řízení ve věci shora uvedené změny stavby rodinného domu, které Dobroslava Mádrová, jak lze zjistit z doručenky, převzala dne 5. 2. 2021. Poté dne 8. 2. 2021 Stavební úřad MMOI obdržel písemnou plnou moc, ve které účastník řízení Dobroslava Mádrová, zmocnila Bc. Ladislava Nejedlého, aby jí zastupoval ve všech správních úkonech, včetně přebírání písemností, v celém správním řízení a úkonech s ním spojených. Ve dnech 8. 2. 2021 a 15. 2. 2021 nahlédl Bc. Ladislav Nejedlý do správního spisu. Poté dne 22. 2. 2021 Stavební úřad MMOI obdržel námitky Bc. Ladislava Nejedlého, zastupujícího Dobroslavu Mádrovou, které se obsahově týkaly požadavků na ochranu sousední nemovitosti při provádění stavby, což bylo právě obsahem úpravy dané stavby, kterou žadatel předložil Stavebnímu úřadu MMOI dne 24. 2. 2021.

Následně Stavební úřad MMOI opatřením ze dne 8. 6. 2021 účastníkům řízení sdělil, že v souladu s ust. 36 odst. 1 správního řádu mohou uplatnit námitky a navrhopvat jiné důkazy k nově doloženým podkladům, přičemž toto opatření bylo doručováno do vlastních rukou jak zástupci Dobroslavy Mádrové, Bc. Ladislavu Nejedlému, tak i Dobroslavě Mádrové. Jak lze zjistit z doručenky, Bc. Ladislav Nejedlý tuto zásilku převzal dne 15. 6. 2021, tedy den po úmrtí Dobroslavy Mádrové. Přitom této možnosti nevyužil. Stavební úřad MMOI poté opatřením ze dne 19. 7. 2021 účastníkům řízení sdělil, že shromáždil podklady pro vydání rozhodnutí, a že mají dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu možnost se k nim před vydáním rozhodnutí ve věci vyjádřit, přičemž i toto opatření bylo doručováno do vlastních rukou jak Bc. Ladislavu Nejedlému, tak i Dobroslavě Mádrové. Jak lze zjistit z doručenky, Bc. Ladislav Nejedlý tuto zásilku převzal dne 22. 7. 2021, a to aniž by na ni opět jakkoliv reagoval, případně uvědomil Stavební úřad MMOI o nastalé situaci, že účastník řízení, kterého v řízení na základě plné moci zastupoval, již nežije. Stejným způsobem Stavební úřad MMOI doručoval také společné povolení pod Sp.zn.: SMOL/224388/2020/OS, č.j.: SMOL/200171/2021/OS/PS/Pě, ze dne 14. 9. 2021, jímž předmětný záměr změny stavby rodinného domu schválil. Jak lze zjistit z doručenky, Bc. Ladislav Nejedlý tuto zásilku převzal dne 29. 9. 2021, a to opět bez jakékoliv reakce.

K výše uvedenému postupu Stavebního úřadu MMOI Odbor SR KÚOK dále uvádí, jak již bylo také výše uvedeno, že Stavební úřad MMOI správně vyhodnotil, že účastníky tohoto společného řízení jsou kromě žadatele Davida Resska, Hypoteční banka, a.s., statutární město Olomouc, Dobroslava Mádrová, a dále vlastníci resp. správci inženýrských sítí, a to MORAVSKÁ VODÁRENSKÁ, a.s. a CETIN a.s., a tudíž řádně stanovil účastníky řízení podle ust. § 94k stavebního zákona. Avšak povinností každého správního orgánu je nejen stanovit řádně okruh účastníků řízení na počátku řízení, ale dále je nutné, a to pro ochranu práv osob, které jsou projednáváním záměrem dotčeny, tj. účastníků řízení, i v průběhu řízení, zejména s ohledem na časový odstup mezi jednotlivými úkony řízení, prověřit, zda nedošlo ke změnám ve vlastnictví okolních pozemků či staveb, či jiným změnám, jako např. v daném případě k úmrtí účastníka řízení, a to nejen na základě Výpisu z katastru nemovitostí pořízeného prostřednictvím dálkového přístupu do katastru nemovitostí, ale i na základě informací ze systému evidence obyvatel prostřednictvím Správy základních registrů, ke kterým mají správní orgány přístup v rámci své spisové služby. Toto zřejmě Stavební úřad MMOI, jak vychází z výše uvedeného, neučinil.

V daném případě je z výše uvedeného zřejmé, že uvedenou skutečnost nelze považovat za pochybení žadatele. Jak bylo již výše uvedeno, tuto skutečnost měl především „odhalit“ Stavební úřad MMOI a poté postupovat v souladu s platnými právními předpisy. Také ze strany zástupce účastníka řízení lze připustit určité pochybení v tom smyslu, že Stavební úřad MMOI o nastalé skutečnosti žádným způsobem neinformoval a stále přebíral, jako zástupce Dobroslavy Mádrové, jednotlivá opatření včetně přezkoumávaného rozhodnutí

Stavebního úřadu MMOI, přičemž úmrtím účastníka řízení tato plná moc pozbyla platnosti. Stavebník tak prakticky „postupoval“ dle pokynů Stavebního úřadu MMOI a s ohledem na výše uvedené mohl být v dobré víře, že postup Stavebního úřadu MMOI je v souladu s požadavky právních předpisů.

Podle názoru Odboru SR KÚOK také nelze bez dalšího konstatovat, že by dobrá víra stavebníků byla vyloučena tím, že zapříčinili, aby Stavební úřad MMOI nemohl řádně splnit svou povinnost vydat zákonné rozhodnutí, v tomto případě společné povolení pro změnu stavby rodinného domu, který by vycházel z pravdivého vyličení rozhodných skutečností. O tom by bylo možné uvažovat například tehdy, pokud by stavebník přispěl k rozporu rozhodnutí stavebního úřadu s právními předpisy tím, že by ve své žádosti uvedl nepravdivé údaje (ať již úmyslně či nikoli), a současně věděl o postupu stavebního úřadu rozporném s právními předpisy (neinformování dotčených orgánů, zahájení řízení při nenaplnění zákonných podmínek; viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2012, č. j. 1 As 145/2012 - 48). Tak tomu však v nyní projednávané věci nebylo. Jak již bylo uvedeno, stavebník předložil úplnou žádost o vydání společného povolení na předmětnou stavbu - změnu stavby rodinného domu včetně projektové dokumentace a všech ostatních podkladů podle stavebního zákona a předpisů souvisejících.

Na základě všech výše uvedených skutečností Odbor SR KÚOK vyhodnotil, že v daném případě v souladu s nálezem Ústavního soudu ČR sp.zn. I. ÚS 17/16, ze dne 4. 9. 2018, na tento případ dopadá situace skupiny první, kdy nezákonnost aktu veřejné moci je způsobena čistě pochybením na straně Stavebního úřadu MMOI. V takovém případě je podle Ústavního soudu ČR dobrá víra a důvěra ve správnost a zákonnost aktu na straně jednotlivce dána, a k jeho zrušení lze přistoupit jen ve výjimečných případech. Stavebník tak nabyl právo provést změnu stavby rodinného domu dle vydaného společného povolení v dobré víře založené na důvěře ve správnost rozhodování Stavebního úřadu MMOI, a její existenci tak nelze bez dalšího vyloučit z důvodu vady tohoto společného povolení plynoucí z pochybení na straně Stavebního úřadu MMOI (nikoliv z jednání stavebníka).

Odbor SR KÚOK tak v souladu s výše uvedeným dále posuzoval a hodnotil, jaká újma by vznikla stavebníkovi zrušením přezkoumávaného společného povolení pro daný záměr, a naopak jaká újma by v opačném případě vznikla veřejnému zájmu.

Jak bylo již uvedeno, v tomto případě se jedná o společné povolení pro změnu stavby stávajícího rodinného domu v ulici Metodějská 159/14, Olomouc – Hejčín, na pozemcích parc. č. st. 224, parc. č. 380/45 a 380/33 v k. ú. Hejčín. Jak z předloženého správního spisu vyplývá, nejprve Stavební úřad MMOI vyznačil na písemné vyhotovení rozhodnutí právní moc, a to dnem 20. 10. 2021. Následně dne 17. 1. 2022 byl stavebník Stavebním úřadem MMOI informován o výše uvedené situaci, mj. o tom, že společné povolení dosud nenabylo právní moci a o dalším postupu, tj. o doručení společného povolení právním nástupcům po zemřelé Dobroslavě Mádrové. Toto jim bylo oznámeno veřejnou vyhláškou, a jelikož v 15denní lhůtě nebylo podáno žádné odvolání, Stavební úřad MMOI vyznačil na písemné vyhotovení společného povolení právní moc, a to dnem 4. 3. 2022. Stavebník tudíž v období od 20. 10. 2021 do 17. 1. 2022 a poté po 4. 3. 2022, neměl žádný důvod nepokračovat v přípravě realizace dané stavby, např. výběrem stavebního podnikatele, který bude stavbu realizovat, včetně smluvního vztahu či řešení financování předmětné stavby, např. prostřednictvím hypotéky, a zejména realizaci předmětné stavby nezačít. I když Odboru SR KÚOK není známo, v jaké fázi je nyní příprava stavby, resp. provádění dané stavby, je zcela evidentní, že případným zrušením přezkoumávaného společného povolení by byl stavebník vystaven nutnosti přerušit ne-li úplně zastavit přípravné práce, resp. stavební práce na stavbě rodinného domu, a to z důvodu neexistence příslušného

povolení podle stavebního zákona. Nelze vyloučit, že by se v důsledku tohoto mohl vystavit případnému nebezpečí možných sankcí z již uzavřených smluv, a to zejména z důvodu případného nedodržení sjednaných podmínek.

V opačném případě je dále nutné posoudit, jaká újma by vznikla veřejnému zájmu. Jak již bylo výše uvedeno, Stavební úřad MMOI postupoval v rozporu se zákonem, když všem účastníkům řízení neumožnil uplatňovat jejich práva a zájmy, jelikož v průběhu řízení po 14. 6. 2021, kdy zemřela účastnice řízení Dobroslava Mádrová, i nadále doručoval do vlastních rukou zástupci zemřelé Dobroslavy Mádrové, Bc. Ladislavu Nejedlému, nikoliv potencionálním dědicům po zemřelé, tedy jejím právním nástupcům, veřejnou vyhláškou. Nicméně Odbor SR KÚOK pro posouzení újmy považuje za podstatné, že při dalším přezkoumávání, jak bylo výše také uvedeno, neshledal v postupu Stavebního úřadu MMOI žádná další pochybení. Posuzovaná změna stavby rodinného domu naplňuje požadavky stavebního zákona a předpisů souvisejících (viz výše), ke stavbě se rovněž kladně vyjádřily všechny příslušné dotčené správní úřady. Odbor SR KÚOK tak z výše uvedeného posouzení dospěl k závěru, že realizací změny stavby rodinného domu v ulici Metodějská 159/14, Olomouc – Hejčín, na pozemcích parc. č. st. 224, parc. č. 380/45 a 380/33 v katastrálním území Hejčín, nedojde k negativnímu dotčení ostatních veřejných zájmů chráněných příslušnými zvláštními předpisy.

Odbor SR KÚOK také posuzoval, jaká újma by vznikla jiným osobám, kdy navrhovaná změna stavby rodinného domu se přímo dotýká pozemku parc.č. st. 225 v kat. území Hejčín a stavby rodinného domu č.p. 177 na něm, a tím k dotčení vlastnických práv potencionálních dědiců po zemřelé Dobroslavě Mádrové, bytem Metodějská 177/12, 779 00 Olomouc 9, tedy jejích právních nástupců, k tomuto pozemku a stavbě na něm. Z hlediska posouzení újmy, která by vznikla jiným osobám, Odbor SR KÚOK přihlédl ke skutečnosti, že Dobroslava Mádrová v průběhu řízení podala prostřednictvím svého zástupce námitky, které se zejména týkaly požadavků na ochranu sousední nemovitosti při provádění stavby. Jednalo se o detailnější popis při provádění stavby u štítové zdi a střešní konstrukce a také provádění základových konstrukcí v blízkosti domu podatelky, což právě je obsahem úpravy projektové dokumentace předmětné stavby, kterou žadatel předložil Stavebnímu úřadu MMOI dne 24. 2. 2021. Následně se Stavební úřad MMOI v napadeném společném povolení těmito námitkami zabýval a řádně je vypořádal s tím, že námitkám týkajícím se stavebně technického řešení stavby bylo vyhověno samotným návrhem a námitky týkající se předložení souhlasu vlastníků sousedních nemovitostí a rozsahu projektové dokumentace stavby jsou nedůvodné. Odbor SR KÚOK se se závěry Stavebního úřadu MMOI zcela ztotožnil. Přitom povinností každého stavebníka je, aby dbal na řádnou přípravu a provádění stavby a měl na zřeteli kromě jiného ochranu majetku a šetrnost k sousedství. To znamená, že stavebník je povinen tyto povinnosti splnit přímo na základě zákona, a to i v případě, kdy účastníci řízení tyto námitky nevznnesou. Poté se Stavební úřad MMOI dopustil pochybení v tom, že dále nedoručoval právním nástupcům (potencionálním dědicům) zemřelé, ale nadále doručoval jejímu zástupci na základě plné moci, a těmto právním nástupcům tak nedal možnost seznámit se s podklady rozhodnutí. Nicméně určitá míra zavinění je v daném případě i na straně účastníka řízení, resp. jeho zástupce, který o nastalé skutečnosti Stavební úřad MMOI nijak neinformoval a tím sám částečně přispěl k porušení práv účastníka řízení ze strany Stavebního úřadu MMOI.

Odbor SR KÚOK přihlédl i ke skutečnosti, že proti společnému povolení Stavebního úřadu MMOI nebylo podáno odvolání. Zejména pak k tomu, že právní nástupci Dobroslavy Mádrové měli možnost proti společnému povolení podat odvolání, avšak této možnosti nevyužili. Z jejich konání, či spíše nekonání, tak lze dovodit, že s posuzovanou změnou stavby rodinného domu, po doplnění projektové dokumentace (což je řádně odůvodněno

v předmětném společném povolení) souhlasí a necítí se být dotčeni na svých právech nad rámec běžných poměrů v daném území, a jsou „ochotni“ daný záměr akceptovat.

Podle Ústavního soudu ČR v případech, kdy nezákonnost aktu veřejné moci je způsobena čistě pochybením na straně správního orgánu, ke zrušení rozhodnutí (v tomto případě společného povolení pro změnu stavby) lze přistoupit jen ve výjimečných případech. Jak uvádí Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 2 As 322/2016 – 39, ze dne 22. 3. 2017, *„zrušit rozhodnutí pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem je třeba tehdy, je-li rozumně představitelné, a to i jen jako jedna z více variant toho, k čemu všemu mohlo uvedené porušení ve spojení s dalším navazujícím vývojem řízení vést, že obsah rozhodnutí o věci samé by byl v důsledku tohoto porušení jiný, a navíc nejen jiný, ale současně i nezákonný, než pokud by k porušení nedošlo.“*

Podle uvedeného Odbor SR KÚOK usoudil, že smyslem přezkumu není akademické deklarování nezákonnosti, rušení rozhodnutí správních orgánů a vracení věcí k dalšímu řízení v případech, kdy porušení ustanovení o řízení nemusí být vždy okolností, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Jiný výsledek řízení, k němuž možná mohlo dojít, kdyby nedošlo k porušení ustanovení o řízení, však ještě neznamená, že ten výsledek, k němuž došlo skutečně, byl sám o sobě nezákonný. V daném případě žádnou nezákonnost výsledku nelze spatřovat. Za okolností, za nichž bylo rozhodováno, Stavební úřad MMOI vydal společné povolení zákonné, tj. nic v jeho obsahu nenaznačuje rozpor se zákonem. Jinými slovy, pokud by předmětná změna stavby rodinného domu, která je předmětem posuzovaného společného povolení, byla Stavebním úřadem MMOI posouzena ve společném řízení vedeném v souladu se zákonem, věc by nemohla být rozhodnuta jinak. Nejedná se tak ani o výjimečný případ dle Ústavního soudu ČR, kdy lze přistoupit ke zrušení rozhodnutí.

Odbor SR KÚOK tak na základě uvedených zjištění usoudil, že i když bylo společné povolení vydáno v řízení vedeném v rozporu se zákonem, tato nezákonnost nedává sama o sobě důvod ke zrušení předmětného společného povolení, protože újma, která by vznikla stavebníkovi, který nabyl práva (právo provést stavbu) v dobré víře, převyšuje v tomto případě nad újmu, která tímto vznikla veřejnému zájmu či jiným osobám, když v daném případě Odbor SR KÚOK dospěl k závěru, že danou změnou stavby rodinného domu nedojde k zásahu do veřejných zájmů chráněných příslušnými zvláštními předpisy a k újmě jiných osob, a jedinou újmu tak zůstává porušení zákonnosti vedeného řízení.

Odbor SR KÚOK tak rozhodl o zastavení přezkumného řízení, vedeného ve věci výše citovaného rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI pod Sp.zn.: SMOL/224388/2020/OS, č.j.: SMOL/200171/2021/OS/PS/Pě, ze dne 14. 9. 2021, kterým Stavební úřad MMOI schválil ve společném řízení stavební záměr – změnu stavby „Stavební úpravy rodinného domu“ v obci Olomouc, část obce Hejčín, č.p. 159, ulice Metodějská č.or. 14, na pozemku parc. č. st. 224 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 380/45 (zahrada) a parc. č. 380/33 (zahrada) v katastrálním území Hejčín.

Odbor SR KÚOK poznamenává, že v řízení vedeném Stavebním úřadem MMOI žadatel David Ressek, Metodějská 156/16, 779 00 Olomouc, zplnomocnil písemnou plnou mocí ze dne 1. 1. 2021 k zastupování v řízení Ivetu Resskovou, Metodějská 156/16, 779 00 Olomouc. Odbor SR KÚOK uvedenou plnou moc vyhodnotil jako plnou moc pro celé řízení ve smyslu ust. § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu. Vzhledem k tomu, že přezkumné řízení, na rozdíl od odvolacího řízení, netvoří jeden celek s řízením vedeným Stavebním úřadem MMOI pod Sp.zn.: SMOL/224388/2020/OS, a kdy předložená plná moc byla dle svého obsahu vyhodnocena jako plná moc pro celé řízení, v němž byla předložena, nelze

tuto plnou moc ze dne 1. 1. 2021 považovat současně za plnou moc pro přezkumné řízení vedené Odborem SR KÚOK pod KÚOK/34070/2022/OSR/7515. Proto Odbor SR KÚOK požádal žadatele Davida Resseka o upřesnění, resp. doplnění zastupování v předmětném přezkumném řízení, tedy zda bude jeho osobu v řízení zastupovat Iveta Reszková, nebo zda bude v řízení vystupovat dále samostatně. David Ressek na tuto žádost reagoval podáním ze dne 23. 5. 2022, v němž uvedl, že v předmětném přezkumném řízení bude vystupovat samostatně. Z tohoto důvodu bude toto rozhodnutí zasláno Davidu Resskovi, Metodějská 156/16, 779 00 Olomouc, do vlastních rukou.

Jak již bylo výše uvedeno, v průběhu společného řízení, tj. 14. 6. 2021, zemřela účastnice řízení Dobroslava Mádrová, Metodějská 177/12, Hejčín, 779 00 Olomouc 9. Z tohoto důvodu Odbor SR KÚOK požádal notáře Mgr. Pavla Hutáka, Riegrova 395/15, 779 00 Olomouc, o sdělení informací ve věci dědického řízení vedeného pod č.j. 66D 1736/2021, ve věci zemřelé Dobroslavy Mádrové, a to o sdělení, v jakém stavu je toto dědické řízení, případně o sdělení eventuálních dědiců a tudíž nastupujících účastníků v tomto řízení. Poté dne 14. 6. 2022 Odbor SR KÚOK obdržel sdělení notáře Mgr. Pavla Hutáka, v němž Odbor SR KÚOK informoval, že v řízení je veden spor o dědické právo a okruh dědiců tedy není přesně dán. Dále, že notář jako soudní komisař odkázal účastníka na podání žaloby usnesením Okresního soudu v Olomouci pod č.j. 66 D 1736/2021 – 72, ze dne 26. 4. 2022, do kterého bylo podáno odvolání, a nelze tak ani přibližně stanovit dobu, kdy bude řízení skončeno. Vzhledem ke skutečnosti, že dosud není přesně stanoven okruh potencionálních dědiců po zemřelé, Odbor SR KÚOK těmto neznámým osobám toto rozhodnutí oznamuje v souladu s ust. § 25 odst. 1 správního řádu veřejnou vyhláškou.

Poučení o odvolání

Proti rozhodnutí vydaném podle ust. § 94 odst. 4 správního řádu ve spojení s ust. § 66 odst. 2 správního řádu se podle ust. § 76 odst. 5 správního řádu nelze odvolat.

Otisk úředního razítka.

Bc. Ing. Hana Mazurová
vedoucí oddělení stavebního řádu
Odboru SR KÚOK

Obdrží na vědomí do vlastních rukou:

1. David Ressek, Metodějská 156/16, Hejčín, 779 00 Olomouc 9
2. Hypoteční banka, a.s., Radlická 333/150, Praha 5 - Radlice, 150 00 Praha 5
3. CETIN a.s., Českomoravská 2510/19, Praha 9 - Libeň, 190 00 Praha 9
4. MORAVSKÁ VODÁRENSKÁ, a.s., Tovární 1059/41, Hodolany, 779 00 Olomouc 9
5. Statutární město Olomouc, Odbor strategie a řízení - útvar hlavního architekta, Hynaisova 34/10, Olomouc, 779 00 Olomouc 9
6. Statutární město Olomouc, Odbor majetkoprávní, Hynaisova 34/10, Olomouc, 779 00 Olomouc 9

Ostatním účastníkům řízení, tj. neznámému okruhu dědiců po zemřelé Dobroslavě Mádrové, Metodějská 177/12, Hejčín, 779 00 Olomouc 9, se v souladu s ust. § 25 odst. 1 správního řádu doručuje veřejnou vyhláškou. Doručení veřejnou vyhláškou se provede

vyvěšením rozhodnutí na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje a dále pro informaci též na úřední desce Magistrátu města Olomouce.

Rozhodnutí se v souladu s ust. § 25 odst. 2 správního řádu zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup na elektronické úřední desce na webových stránkách Olomouckého kraje <https://www.olkraj.cz/index.php>, a dále na elektronické úřední desce na webových stránkách statutárního města Olomouce <http://www.olomouc.eu/>.

Dále obdrží na vědomí:

1. Krajský úřad Olomouckého kraje - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět Odboru SR KÚOK s vyznačenými údaji o jejím vyvěšení a sejmutí)
2. Statutární město Olomouc, Horní nám. č.p. 583 – radnice - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět Odboru SR KÚOK s vyznačenými údaji o jejím vyvěšení a sejmutí) – pro informovanost, avšak bez právních účinků pro doručení
3. Magistrát města Olomouce, Odbor stavební, oddělení pozemních staveb, Hynaisova 34/10, Olomouc, 779 00 Olomouc 9
4. Magistrát města Olomouce, Odbor dopravy a územního rozvoje, Hynaisova 34/10, Olomouc, 779 00 Olomouc 9
5. Magistrát města Olomouce, Odbor životního prostředí, Hynaisova 34/10, Olomouc, 779 00 Olomouc 9
6. Krajská hygienická stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci, Wolkerova 74/6, Nová Ulice, 779 00 Olomouc 9
7. Spis KÚOK/34070/2022/OSR/7515
339 - V/5

Rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu 15 dnů ode dne vyvěšení.

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

.....
Razítko a podpis

.....
Razítko a podpis